

การพัฒนาเครื่องมือคัดกรองภาวะเสี่ยงต่อความดันโลหิตสูงสำหรับ

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน*

Development of a Screening Tool for Prehypertension by Village Health Volunteers

สุวรรณा จันทร์ประเสริฐ** ส.ค.

สุรีย์ สร้อยทอง*** พย.บ.
ณีลารวันย์ งามเสี่ยง**** พย.บ.

วัลลภา ฤกษ์ที่ยะ***** พย.บ.
น้ำดี้ จุลนพ***** พย.บ.

Suwanna Junprasert, Dr.P.H.

Suree Sorythong, B.N.S.
Neelawun Ngamsangeam, B.N.S.

Wallapa Kunteeya, B.N.S.
Numkang Chonnop, B.N.S.

บทคัดย่อ

การวิจัยสถานของสถานอนามัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงสำหรับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) การพัฒนาเครื่องมือครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของเครื่องมือ 2) การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ 3) การสรุปโครงสร้างและองค์ประกอบของเครื่องมือ เครื่องมือที่พัฒนาเป็นแบบสัมภาษณ์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ดังนี้ รวมถึง และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง 10 ข้อ ทำการคัดกรองความเสี่ยงโดย อสม. จำนวน 15 คนที่สุ่มมาแบบกลุ่ม 1 หมู่บ้านกับประชาชนในเขตความรับผิดชอบที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ 5 ตำบลเหมือง อ่าเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำนวน 70 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ตามแบบคัดกรองที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ข้อมูลประชากร ดัชนีมวลกาย และพฤติกรรมเสี่ยง

ทางสุขภาพ 10 ประเด็น ตรวจสอบผลการคัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงกับระดับความดันโลหิตที่วัดโดยพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ 7 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ทดสอบคุณภาพของเครื่องมือคัดกรองด้วยการวิเคราะห์ค่าความไว (sensitivity) ค่าความจำเพาะ (specificity) ค่าการทำนายผลบวก (positive predictive value) ค่าการทำนายผลลบ (negative predictive value) และความแม่นยำ (accuracy) ของแบบคัดกรอง

ผลการวิจัยพบว่า เครื่องมือคัดกรองนี้สามารถค้นหาผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง ด้วยค่าความไว ร้อยละ 88.7 สามารถคัดแยกผู้ที่ไม่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 94.1 ความน่าจะเป็นกลุ่มเสี่ยงจากการคัดกรองว่าเสี่ยง (ค่าการทำนายผลบวก) ร้อยละ 97.9 ความน่าจะเป็นกลุ่มปกติจากการคัดกรองว่าไม่เสี่ยง (ค่าการทำนายผลลบ) ร้อยละ 72.7 เครื่องมือมีความแม่นยำ ร้อยละ

* สนับสนุนการวิจัยโดยสถาบันวิจัยด้านสุขภาพชั้นนำของ อ่าเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

** รองศาสตราจารย์ กลุ่มวิชาการพยาบาลชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** พยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการ โรงพยาบาลบ้านโพธิ์ อ่าเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

**** พยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการ ศูนย์แพทย์ชุมชนตำบลคลองปูน อ่าเภอแก่งคอย จังหวัดชลบุรี

***** พยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการ สถาบันอนามัยบ้านหนอง อ่าเภอสารพยา จังหวัดชลบุรี

คำสำคัญ : โรคความดันโลหิตสูง เครื่องมือคัดกรอง โรคความดันโลหิตสูง อาสาสมัครสาธารณสุข

Abstract

The purpose of this health care centre institutional research was to develop a screening tool for prehypertension, which will be used by village health volunteers. There were three main developing processes: 1) determine the structure and the components of the screening tool 2) analyze content validity and reliability and 3) finalize the structure and components of the tool. This screening tool was tested by fifteen village health volunteers from one village who selected by cluster random sampling, to screen seventy people that more than thirty-five years old from Moo 5, Mhuang sub-district, Maung district, Chonburi province. The developmental screening tool was interviewing, which composed of demographic data, body mass index (BMI), and ten items of health risk behavior. Blood pressure taken by seven professional advanced nurses was used to confirm the screening tool quality. Descriptive statistics, sensitivity, specificity, positive predictive value, negative predictive value, and accuracy were used for quality analysis.

The results showed that the quality of the screening tool revealed that sensitivity was 88.7%, specificity was 94.1%, positive predictive value was 97.9 %, negative predictive value was 72.7%, and accuracy was 90.0%

Key words: Prehypertension, screening tool of prehypertension, village health volunteers

บทนำ

โรคความดันโลหิตสูงเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นโรคเรื้อรังที่พบได้บ่อย ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ และมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นทุกปี ในประเทศไทยประเมินทราบว่า ผู้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงหรือมีความดันโลหิตดีดตัว 140/90 มิลลิเมตรปรอทซึ่นไปจำนวน 72 ล้านคน (American Heart Association, 2007) สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2547 และ ปี พ.ศ. 2548 มีผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง คิดเป็นอัตราป่วย 477.4 และ 579.8 ต่อประชากรและสนับสนุนตามลำดับ (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, 2549) แสดงถึงแนวโน้มของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงเพิ่มมากขึ้น และมีอัตราตายด้วยโรคความดันโลหิตสูงในปี พ.ศ. 2547 และ 2548 เท่ากับ 4.0 และ 3.9 ต่อประชากรและสนับสนุนตามลำดับ (กรมควบคุมโรค, 2548, หน้า 2-19.)

โรคความดันโลหิตสูงเป็นโรคเรื้อรังที่ก่อให้เกิดความสูญเสียด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากทำให้ค่าผู้ป่วยมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมทางสังคม และมีผลกระทบต่อจิตใจ นอกเหนือนี้หากผู้ป่วยมีภาวะของโรคกรุณแรงก์จะทำให้เสียชีวิต ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยที่ต้องสูญเสียบประมาณในการดูแลรักษา และสูญเสียทรัพยากรบุคคลก่อนเวลาอันควร ความสูญเสียที่สำคัญจากการเป็นโรคความดันโลหิตสูงอีกประการหนึ่ง คือ ภาวะแทรกซ้อน ผู้ที่มีความดันโลหิตสูงจะเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจและสมอง ผู้ที่มีระดับความดันโลหิตตัวล่าง [แรงดันไนโตรโซลิก (diastolic blood pressure)] สูงแต่ไม่เกิน 100 มิลลิเมตรปรอทจะมีโอกาสเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ โกรนารีและห้ามระดับความดันโลหิตตัวล่างสูงกว่า 100-110 มิลลิเมตรปรอทมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดภาวะหัวใจขาดเลือด กล้ามเนื้อหัวใจตาย หัวใจล้มเหลว และเสียชีวิตด้วยในที่สุด หากมีความดันโลหิตสูงเป็นระยะเวลานานทั้งแรงดันซิสโตรลิก (systolic blood

pressure) และแรงดันໄดแօสโടิลิกแล้วไม่ได้รับการรักษา ก็จะมีผลให้เกิดโรคหลอดเลือดสมองและเสียชีวิตได้หนึ่งในสาม ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงบางส่วน จะเกิดโรคได้away เป็นอันพาด และประสาทตาเสื่อมทำให้ตาบอดได้ (กัมมันต์ พันธุ์จันดา, 2546; สุรพันธ์ สิทธิสุข, 2546)

จากการสถานการณ์ความเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนของโรคที่พบสูงขึ้น รัฐบาลได้ตรากฎบัญความสำคัญของการเฝ้าระวังโรคและค้นหาผู้เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงในชุมชน เพื่อลดอุบัติการณ์ของปัญหาและผลกระทบจากโรคความดันโลหิตสูง แนวทางในการจัดการปัญหาระบบการเฝ้าระวังโรคความดันโลหิตสูงในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญมากขึ้นกับการควบคุมและป้องกันโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มที่ยังไม่ป่วย ในปี พ.ศ.2547 รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบาย “เมืองไทยแข็งแรง” เป็นภาระแห่งชาติ เพื่อให้กันไทยมีสุขภาพดี เป้าหมายหนึ่ง

คือ การควบคุมและป้องกันโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญ ซึ่งโรคความดันโลหิตสูงเป็นหนึ่งในโรคที่ต้องควบคุมและป้องกัน โดยมีตัวชี้วัด คือ ร้อยละ 60 ของประชากรอายุ 40 ปีขึ้นไปการได้รับการตรวจคัดกรองกว่า เม็ดดันโลหิตสูงตามมาตรฐาน (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, 2547) เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและค้นหาผู้ป่วยความดันโลหิตสูงระยะเริ่มแรกในชุมชน เนื่องจากมีประชาชนจำนวนหนึ่งที่มีภาวะความดันโลหิตสูงแต่ไม่มีอาการ จึงทำให้ไม่สนใจและไม่ไปรับการรักษา จากการสำรวจภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนไทย พบว่าคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปเป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 35.8 หรือคิดเป็นจำนวน 17.6 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นผู้ที่รู้ตัวว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูงเพียง ร้อยละ 44.7 และรับการรักษาอยู่เพียงร้อยละ 32.6 ของผู้มีความดันโลหิตสูง (สถาบันวิจัยระบบสุขภาพ, 2547) ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้ป่วยจำนวนมากที่มารับบริการตรวจรักษาเมื่อโรคถูกalam ไปมากแล้ว และเกิดภาวะแทรกซ้อนค่อนข้างๆ

ตามมา

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงที่สำคัญ ได้แก่ อายุ เมื่อจากอายุที่เพิ่มมากขึ้นทำให้การยืดหยุ่นของผนังเส้นเลือดลดลงมีโอกาสเกิดความดันโลหิตสูงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความดันໄดแօสโटิลิกจะเพิ่มขึ้นตามอายุ (หญิงน้อย อุบลเดชประสารักษ์, 2548) โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี การมีตัวนิ่นวลาดกายที่มากกว่า 23 กิโลกรัม/เมตร² ควร警จังป่วยด้วยโรคเบาหวาน การมีประวัติโรคความดันโลหิตสูงในครอบครัว มีโรคต้อร่วง เช่น โรคไต โรคหัวใจ รวมทั้งมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การขาดการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารที่มีเกลือจัด การดื่มสุราสำมำเสมอ การสูบบุหรี่ เกรวี่ดเรื้อรัง การรับประทานยาบางชนิดอย่างต่อเนื่อง เช่น ยาสเดียรอยด์ ยาคุมกำเนิด (สถาบันพยาบาล, 2551)

ดังนั้น การประเมินผู้ที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจะช่วยจำแนกประชาชนที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดความดันโลหิตสูง โดยการซักประวัติเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติดูแล ประวัติการเจ็บป่วยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรคหัวใจและหลอดเลือดที่เป็นปัจจัยเสี่ยงซ่อนเร้นอยู่ในประชาชนที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ รวมกับการตรวจวัดระดับความดันโลหิต จะช่วยให้ได้รับการวินิจฉัยและรักษาตั้งแต่แรก ทำให้มีโอกาสควบคุมและลดการอุบัติการณ์ของโรคที่จะทำให้เสียชีวิตได้ การประเมินปัจจัยเสี่ยงจากพฤติกรรมของประชาชนและการตรวจร่างกายถือเป็นการคัดกรองที่ช่วยให้ตรวจพบผู้ที่มีความเสี่ยงแต่แรกเริ่ม เพื่อไปรับการวินิจฉัยเพิ่มเติมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรวจคัดกรองในผู้ที่มีอายุระหว่าง 35-55 ปี เนื่องจากเป็นวัยที่มีความเสี่ยงสูง (หญิงน้อย อุบลเดชประสารักษ์, 2548)

ปัจจุบันการคัดกรองความดันโลหิตสูงนักใช้การวัดความดันโลหิตเป็นหลัก แม้จะมีการประเมิน

ปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วมด้วย แต่ปัจจัยที่คัดกรองยังไม่ครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะช่วยในการป้องกันการเป็นความดันโลหิตสูงในระยะเริ่มแรกได้ เครื่องมือคัดกรองที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นแบบคัดกรองเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงของกระเพาะอาหารสุข (2548) ที่ใช้สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการดำเนินการคัดกรองประกอบด้วยการซักประวัติโรคทางพัฒนารูปแบบ อายุ และกำหนดให้ประชากรอายุ 40 ปีขึ้นไปต้องได้รับการตรวจความดันโลหิต เพื่อการคัดกรอง ซึ่งเครื่องมือคัดกรองดังกล่าว ให้ความสำคัญกับการวัดความดันโลหิต แต่ไม่ครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงด้านพฤติกรรม ได้แก่ การรับประทานอาหารที่มีรสเค็ม มาก การเมล็ดกระเทียมที่ร่วงหายหรือการออกกำลังกายที่ไม่เพียงพอ การดื่มน้ำเครื่องดื่มน้ำแข็งของน้ำหรือ เป็นผลให้ประชาชนไม่รับรู้ต่อความเสี่ยงด้านพฤติกรรม ไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือการป้องกันแต่แรกเริ่ม

อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ซึ่งมีบทบาท หน้าที่ ช่วยเหลือดูแลชุมชนกิจกรรมทางด้านสาธารณสุข เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสุขภาพของประชาชนในชุมชน เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมสุขภาพอนามัย เพชรแพร่ความรู้ เฝ้าระวังป้องกันสุขภาพ ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ โดยเฉพาะโรคไม่ติดต่อในชุมชน จึงควรส่งเสริมให้ อสม. มีส่วนในการตรวจวัดระดับความดันโลหิตแก่ผู้ป่วยและประชาชนกลุ่มเสี่ยงในชุมชน อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของ อสม.ในการป้องกัน ควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในชุมชนยังมีข้อจำกัด เนื่องจากอาสาสมัครไม่มีทักษะในการใช้เครื่องมือวัดความดันโลหิต และอุปกรณ์ในการวัดความดันโลหิตมีไม่เพียงพอ สำหรับอาสาสมัครทุกคน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือคัดกรองให้มีลักษณะเหมาะสมกับการทำงานของ อสม. เพื่อให้ อสม.ทุกคนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการคัดกรองประชาชนที่ดูแลเอง

รับผิดชอบได้อย่างทั่วถึงและได้ผลที่ถูกต้องแม่นยำ

ดังนั้น ภาระผู้วิจัยจึงพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงด้วยกระบวนการดันโลหิตสูง ซึ่งมีโครงสร้างและองค์ประกอบครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ เพื่อให้อสม. สามารถใช้ในการประเมินคัดกรองความเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูงได้ ตลอดจนการวิเคราะห์คุณภาพของแบบคัดกรองความเสี่ยงที่พัฒนาขึ้น โดยการวิเคราะห์ค่าความไว ความจำเพาะ ค่าการทำงานของแบบคัดกรอง ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือคัดกรองภาวะความดันโลหิตสูง และโรคเรื้อรังอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพดีกว่า ผลลัพธ์เป็นการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของ อสม. ร่วมกับบุคลากรสาธารณสุข ด้านการป้องกัน ควบคุมภาวะความดันโลหิตสูงในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงด้วยกระบวนการดันโลหิตสูงสำหรับ อสม. โดยวัดคุณภาพค์ เคพะ เพื่อศึกษาค่าความไว ความจำเพาะ ค่าการทำงานของแบบคัดกรองความเสี่ยงด้วยกระบวนการดันโลหิตสูงที่พัฒนาขึ้น

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาวะความดันโลหิตสูง เป็นความผิดปกติของระดับแรงดันในเส้นเลือดขนาดที่หัวใจบีบตัว และคลายตัวที่มีที่มีความดันมากกว่าปกติ จากการประชุมคณะกรรมการการป้องกัน กันชา ประเมินผลและการรักษาผู้มีภาวะความดันโลหิตสูงครั้งที่ 7 ของสหรัฐอเมริกา (Seventh Joint National Committee on Prevention, Detection, Evaluation, and Treatment of High Blood Pressure (JNC 7th.)(สถาการพยาบาล, 2551; U.S. Department of Health and Human

Services, 2003) ได้กำหนดเกณฑ์การวินิจฉัยภาวะความดันโลหิตสูง และความเสี่ยงต่อภาวะความดัน

โลหิตสูงในผู้ใหญ่ (classification of blood pressure for adults) ด้วยวิธีการวัดระดับความดันโลหิตไว้ ดังนี้

ภาวะความดันโลหิต	ความดันซีสโตลิก	ความดันไิดแอสโตลิก	หมายเหตุ
ปกติ (normal)	<120	และ <80	น.m.ป.ร.อห
เสี่ยงต่อความดันโลหิตสูง (prehypertension)	120-139	หรือ 80-89	น.m.ป.ร.อห
ความดันโลหิตสูง ระดับ 1 (stage 1 hypertension)	140-159	หรือ 90-99	น.m.ป.ร.อห
ความดันโลหิตสูง ระดับ 2 (stage 2 hypertension)	≥160	หรือ ≥100	น.m.ป.ร.อห

ผู้ที่มีระดับความดันโลหิตต่ากว่า 120/80 มิลลิเมตรปอร์ท จัดเป็นผู้มีระดับความดันปกติ ส่วนผู้ที่มีระดับมากกว่านี้แต่ไม่ถึง 140/90 มิลลิเมตรปอร์ท ถือเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง โดยผู้ที่มีระดับความดันโลหิตตั้งแต่ 140/90 มิลลิเมตรปอร์ท ขึ้นไปถือว่าเป็นผู้ป่วยความดันโลหิตสูงและต้องได้รับการรักษาด้วยยาต่อไป ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มระดับความดันโลหิตในการวิจัยนี้

การคัดกรอง (Screening) เป็นกระบวนการที่ค้นหาผู้ที่มีความผิดปกติที่ยังไม่ได้รับการวินิจฉัยโรค (disease) หรือความเจ็บป่วย (illness) หรือยังไม่ปรากฏอาการ ถือเป็นกระบวนการป้องกันโรคในระดับทุติยภูมิซึ่งเป็นกระบวนการที่ดำเนินงานในประชาชนหมุ่นมากที่มีสุขภาพดีแต่มีโอกาสมีความผิดปกติอยู่ โดยมุ่งที่จะแยกผู้ที่มีความผิดปกติและผู้ปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรอง (screening tool) อาจหมายถึง การทดสอบ (test) หรือ วิธีการตรวจ (examination) ที่ใช้กับคนหมุ่นมาก เพื่อการค้นหาความผิดปกติที่ซ่อนเร้นอยู่ในร่างกาย (Harkness, 1995, p.170) ใน การวิจัยนี้หมายถึง การทดสอบด้วยแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้นเพื่อค้นหาผู้เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงในประชาชนที่ยังไม่เคยได้รับการ

วินิจฉัยว่าป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูง ซึ่งเมื่อนำผู้ที่คัดกรองว่าเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงมาตรวจวัดระดับความดันโลหิตด้วยอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานแล้วจะมีระดับความดันโลหิตมากกว่าค่าในกลุ่มปกติ หรือมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 120/80 มิลลิเมตรปอร์ทตามเกณฑ์ เจอันซีเชเว่น (JNC 7th.) (สถาบันการพยาบาล, 2551)

การพัฒนาเครื่องมือคัดกรองภาวะสุขภาพมีหลักที่สำคัญ คือ การนิยามตัวแปร การเลือกเครื่องมือที่ใช้คัดกรอง การนำเครื่องมือมาใช้ การแก้ไขปัญหาการใช้เครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือคัดกรอง (วนิดา ศุรงค์ฤทธิ์ชัย, 2549) การประเมินคุณภาพเครื่องมือคัดกรองทำได้ (Harkness, 1995) ดังนี้

1. ความไว หมายถึง ร้อยละของความสามารถของเครื่องมือคัดกรองในการให้ผลบวกในคนที่เป็นโรค (หรือมีปัญหาสุขภาพ) อย่างถูกต้องในงานวิจัยนี้ คือ มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง
2. ความจำเพาะ หมายถึง ร้อยละของความสามารถของเครื่องมือที่ใช้คัดกรองในการให้ผลลบในคนที่ไม่ป่วยด้วยโรค (หรือไม่มีปัญหาสุขภาพ) ในงานวิจัยนี้ คือ ไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง

3. ค่าการท่านายผลลัพธ์ หมายถึง ร้อยละของความน่าจะเป็นของบุคคลซึ่งมีผลการคัดกรองเป็นบวก มีอาการสมบัญหาสุขภาพ หรือ มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจริง

4. ค่าการท่านายผลลัพธ์ หมายถึง ร้อยละของความน่าจะเป็นของบุคคลซึ่งมีผลการคัดกรองเป็นลบ จะเป็นกลุ่มปกติ หรือไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง

5. ความแม่นตรง หมายถึง ร้อยละของความสามารถของเครื่องมือคัดกรอง ในการให้ผลการตรวจที่ถูกต้องตามความเป็นจริง ทั้งการให้ผลบวกในคนที่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง และให้ผลลบในคนที่ปกติ

ประเมินวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสถาบัน ที่สถานีอนามัย ดำเนินการเพื่อพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงสำหรับ อสม. ประจำหมู่บ้าน ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เครื่องมือได้แก่ อสม. โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) จำนวน 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 5 (บ้านไร่ ใหญ่ลำ) มี อสม. ทั้งสิ้น 25 คน ขึ้นต่อรวมวิจัยจำนวน 15 คน ใช้เครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงในประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในบ้านไร่ใหญ่ลำ ตำบลเหมือง จังหวัดชลบุรี ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่เป็นพื้นที่รับผิดชอบของ อสม. ที่ร่วมการวิจัย จำนวน 70 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสุขภาพ ประกอบด้วย เพศ อายุ การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก เพื่อประเมินดัชนีมวลกาย

ส่วนที่ 2. แบบคัดกรองภาวะเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อกำหนดให้มี 2 คำตอบให้เลือก (dichoto-

mous) กือ ใช่ และ ไม่ใช่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) อาชญากรรมกว่า 40 ปี

2) ดั้นนีมวลกายมากกว่าหรือเท่ากับ 23 กิโลกรัม/เมตร²

3) เป็นเบาหวาน

4) เป็นโรคไต หรือโรคหัวใจ หรือมีอาการปวดศีรษะบริเวณท้ายทอยประจำ

5) พ่อแม่หรือพี่น้องเป็นโรคความดัน

โลหิตสูง

6) สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน

7) ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เกิน 12 แก้วในหนึ่งสัปดาห์

8) กินอาหารมีไขมันมาก มากกว่า 3 มื้อต่อสัปดาห์

9) กินอาหารเกิน ทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง

10) เคลื่อนไหวร่างกาย หรือออกกำลังกายมากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ และแต่ละวันต้องมากกว่า 30 นาที

การให้คะแนนข้อ 1-9 ตอบ ใช่ กือ 1 คะแนน ไม่ใช่ กือ 0 คะแนน

การให้คะแนนข้อ 10 ตอบใช่ กือ 0 คะแนน ไม่ใช่ กือ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลการคัดกรอง คณานุพิจัย กำหนดขึ้นจากตารางทบทวนวรรณกรรม และประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ให้บริการกลุ่มเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กือ

1) กลุ่มปกติ (ไม่เสี่ยง) เป็นกลุ่มที่มีอาการไม่เกิน 2 ข้อในข้อ 1-7 และไม่มีพฤติกรรมในข้อ 8-10 จากผลการคัดกรองให้อสม. แนะนำให้รักษาสุขภาพร่างกายให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานด้วยการควบคุมอาหาร และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ และตรวจวัดความดันโลหิตอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2) กลุ่มเสี่ยง เป็นกลุ่มที่มีอาการตั้งแต่ 2 ข้อขึ้นไปในข้อ 1-7 และมีพฤติกรรมข้อใดข้อหนึ่งในข้อ

8-10 อ่างน้อยอีก 1 ข้อ ผลการคัดกรองในกลุ่มนี้ให้ อสม. แนะนำให้ไปพบบุคลากรสาธารณสุข เพื่อรับการวินิจฉัยความเสี่ยงที่แน่นอน ควรตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ส่วนที่ 3. แบบบันทึกผลการตรวจร่างกายได้แก่ การตรวจดักความดันโลหิตกลุ่มดัวอย่าง หลังจากนั้นพัก อย่างน้อย 10 นาที และในกรณีที่มีความดันโลหิตสูง มากกว่าหรือ เท่ากับ 140/90 มิลลิเมตรปริมาตรการวัด 2 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 10 นาที ซึ่งตรวจด้วยพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ 7 คน การแปลผลการวัดความดันโลหิตແມ່ນออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มปกติ หมายถึง กลุ่มดัวอย่างที่มีระดับความดันโลหิตชิดติดกัน และไม่แย่งสโตรลิก น้อยกว่า 120/80 มิลลิเมตรปริมาตร

2) กลุ่มเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง หมายถึง กลุ่มดัวอย่างที่มีระดับความดันโลหิตตัวใดตัวหนึ่งเท่ากับหรือสูงกว่า 120/80 ถึง 139/89 มิลลิเมตรปริมาตร รวมทั้งผู้ที่มีระดับความดันโลหิตเท่ากับหรือมากกว่า 140/90 มิลลิเมตรปริมาตร ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะส่งต่อให้ได้รับการวินิจฉัยเพิ่มเติมจากแพทย์ ต่อไป

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพระดับชำนาญการด้านคลินิกโรคเรื้อรัง นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าเท่ากับ 0.80 หลังจากผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดสอบใช้ (try out) กับ อสม. และประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มดัวอย่าง จำนวน 32 คน ที่อาศัยอยู่ที่หมู่ 3 ตำบลเหมือง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการประมาณค่าความเท่าเทียมกันของผู้ประเมิน (interater reliability)

ระหว่างการเก็บข้อมูลของ อสม. และพยาบาลวิชาชีพ โดยนำผลที่ได้มาคำนวณค่าประสิทธิภาพสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficients) ได้ค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง ($r = 0.98$)

การเก็บข้อมูลในเครื่องมือส่วนที่ 1 และ 2 กระทำโดย อสม. ที่ร่วมกิจกรรมจำนวน 15 คน ที่ผ่านการอบรมในการใช้เครื่องมือคัดกรองดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้นเก็บข้อมูลส่วนที่ 3 ซึ่งกระทำการเก็บข้อมูลโดยพยาบาลวิชาชีพ 7 คน ด้วยเครื่องวัดความดันโลหิตชนิดกระเบื้อง ที่ได้นำมาตรฐาน บันทึกผลในแบบบันทึกชุดเดียวกันกับส่วนที่ 1 และ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไป และข้อมูลสุขภาพ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือคัดกรอง (screening test) ด้วยผลจากการคัดกรองกับผลจากการวัดระดับความดันโลหิตด้วยการวิเคราะห์ค่าความไว (sensitivity) ค่าความจำเพาะ (specificity) คุณค่าการทํานายผลบวก (positive predictive value) คุณค่าการทํานายผลลบ (negative predictive value) และความแม่นยำ (accuracy) ของแบบการคัดกรอง

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มดัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสถานที่ได้รับความเห็นชอบจากพยาบาลและบุคลากรประจำสถานีอนามัยเหมือง ผ่านความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือง ประธานสภาตำบล และประธาน อสม. ในการนำไปทดสอบคุณภาพการคัดกรองได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการให้กลุ่มดัวอย่างเข้าใจ และมีอิสระที่จะเข้าร่วมโครงการวิจัย ข้อมูลของกลุ่มดัวอย่างถูกเก็บเป็นความลับไม่นำไปเปิดเผย ในการตรวจดักความดันโลหิตหากพบว่าผู้ป่วยมีความดันโลหิตในระดับที่ผิดปกติ ผู้วิจัยให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวเบื้องต้นและ

แนะนำให้ปรับการตรวจวินิจฉัยและรักษาเพิ่มเติมที่สถานบริการสาธารณสุข ดังไป

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป จากการศึกษาดังกรองในประชาชนที่มีอายุ 35 ปี ขึ้นไป ด้วยการแจกแจงความดี และร้อยละ พนว่า ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 35-44 ปี ร้อยละ 42.9 รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ 45-54 ปี ร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างมีน้ำหนักด้วยเฉลี่ย 63.99 กิโลกรัม (ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน = 13.90 กิโลกรัม) มีส่วนสูงเฉลี่ย 160.53 เซนติเมตร (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 7.30 เซนติเมตร) มีค่าดัชนีมวลกายอยู่ในเกณฑ์ปกติร้อยละ 40 การอ้วนร้อยละ 40 เท่ากัน รองลงมา คือ มีภาวะหัวหน้า ร้อยละ 15.7 และมีภาวะผอม ร้อยละ 4.3

ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูง ผลการประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูงของกลุ่มตัวอย่าง โดย คسم. นำมาวิเคราะห์ ด้วยการแจกแจงความดี และร้อยละได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูง ($n=70$)

ปัจจัยเสี่ยง	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
1. อายุมากกว่า 40 ปี	53	75.7	17	24.3
2. ดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 23 กก./ม. ²	39	55.7	31	44.3
3. เป็นเบาหวาน	3	4.3	67	95.7
4. เป็นโรคติด หรือโรคหัวใจ หรือปอดศีรษะบริเวณท้ายทอยประจำ (มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง)	13	18.6	57	81.4
5. พ่อแม่หรือพี่น้องเป็นโรคความดันโลหิตสูง	28	40.0	42	60.0
6. สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน	16	22.9	54	77.1
7. ตื่นเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เมียร์ ไวน์ มากกว่า 12 แก้วในหนึ่งสัปดาห์	16	22.9	54	77.1
8. กินอาหารไขมันมาก เช่น หนังเป็ด หนังไก่ อาหารทอด ไขมัน เครื่องในมากกว่า 3 มื้อต่อสัปดาห์	28	40.0	42	60.0
9. กินอาหารเค็ม เติมน้ำปลา หรือ ซอส หรือ ซีอิ๊ว ทุกครั้ง หรือเกือบทุกครั้ง	24	34.3	46	65.7
10. เคลื่อนไหวร่างกาย หรือออกกำลังกาย เช่น เดินเร็ว วิ่ง ว่ายน้ำ กระดานบ้าน มากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ และแต่ละวันต้องมากกว่า 30 นาที	29	41.4	41	58.6

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูงที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่า ร้อยละ 50 มีได้แก่ อายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 75.7 ดัชนีมวลกายเท่ากับหรือมากกว่า 23 กิโลกรัม/เมตร² ร้อยละ 55.7 และมีกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย หรือการออกกำลังกาย น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ และ

หรือเดล่วันน้อยกว่า 30 นาที ร้อยละ 58.6 ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อการเกิดภาวะความดันโลหิตสูง

ระดับความดันโลหิต ผลการวัดความดันโลหิตของกลุ่มตัวอย่าง โดยพนักงานวิชาชีพชำนาญการ นำมาจัดกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่ม 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มป่วย ได้ผลตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามค่าความดันโลหิตที่ได้จากการวัด ($n = 70$)

ค่าความดันโลหิต	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มปกติ ($SBP < 120 \text{ mmHg}$, และ $DBP < 80 \text{ mmHg}$)	17	24.3
กลุ่มเสี่ยง ($SBP = 120 - 139 \text{ mmHg}$, และหรือ $DBP = 80-89 \text{ mmHg}$)	41	58.6
กลุ่มป่วย ($SBP \geq 140 \text{ mmHg}$, และหรือ $DBP \geq 90 \text{ mmHg}$)	12	17.1

จากการที่ 2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความดันโลหิตอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ร้อยละ 58.6 ซึ่งต้องได้รับคำแนะนำ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยบุคลากรสาธารณสุข ร่องลงมา คือ มีค่าความดันโลหิตในกลุ่มปกติ ร้อยละ 24.3 และมีภาวะความดันโลหิตสูงจัด เป็นกลุ่มป่วย ร้อยละ 17.1 ซึ่งต้องได้รับการร่วมินเจ้นด้วยแพทย์ต่อไป

คุณภาพเครื่องมือคัดกรองภาวะความดันโลหิตสูง เมื่อวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือการคัดกรอง ด้วยเกรวิจาระที่ค่าความไว ความจำเพาะ ค่าการทำงานมาก ค่าการทำงานลดลง ความแม่นยำ

ของการคัดกรองภาวะเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง โดยแบ่งลักษณะการวัดออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ ลักษณะที่ 1 หมายถึง การคัดกรองกรณีมีปัจจัยของปัจจัยเสี่ยง 2 ข้อ จากข้อ 1-7 และ จากข้อ 8-10 อีกอย่างน้อย 1 ข้อ

ลักษณะที่ 2 หมายถึง การคัดกรองกรณีมีปัจจัยเสี่ยงข้อใดๆ รวม 3 ข้อ

ลักษณะที่ 3 หมายถึง การคัดกรองกรณีมีลักษณะของปัจจัยเสี่ยงมีคะแนนรวม 4 ข้อ ได้คุณภาพของแบบคัดกรองดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คุณภาพเครื่องมือคัดกรองภาวะเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง

การระบุความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง*	ค่าความไว		ค่าความจำเพาะ (ร้อยละ)	ค่าการท่านาย		ค่าการท่านาย (ร้อยละ)	ความแม่นยำ
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
การคัดกรองลักษณะที่ 1	88.7	94.1	97.9	72.7	90.0		
การคัดกรองลักษณะที่ 2	90.6	88.2	96.0	75.0	90.0		
การคัดกรองลักษณะที่ 3	69.8	100.0	100.0	51.5	77.0		

จากการที่ 3 พบว่า การคัดกรองลักษณะที่ 1 เมื่อกำหนดว่า มีลักษณะของปัจจัยเสี่ยงอย่างน้อย 2 ข้อ จากข้อ 1-7 และจากข้อ 8-10 อีกอย่างน้อย 1 ข้อ พบว่า แบบคัดกรองมีความไว สามารถคัดแยกผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 88.7 มีความจำเพาะสามารถคัดแยกผู้ที่ไม่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 94.1 ความน่าจะเป็น

ของกลุ่มเสี่ยงจากการคัดกรองจะมีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 97.9 ความน่าจะเป็นกลุ่มปกติจากการคัดกรองไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 72.7 เครื่องมือคัดกรองมีความแม่นยำในการคัดกรอง ร้อยละ 90.0

การคัดกรองลักษณะที่ 2 เมื่อกำหนดว่ามีเมื่อ

ลักษณะของปัจจัยเสี่ยงมีคะแนนรวม 3 ข้อ เครื่องมือ มีความไว้สามารถดันหาผู้ที่เสี่ยงเป็นภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 90.6 มีความจำเพาะสามารถดัดแยกผู้ที่ไม่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 88.2 ความน่าจะเป็นของกลุ่มเสี่ยงจากการคัดกรอง จะมีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 96.0 ความน่าจะเป็นกกลุ่มปกติจากการคัดกรองไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 96.0 ความน่าจะเป็นกกลุ่มปกติจากการคัดกรองไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 75.0 เครื่องมือคัดกรองมีความแม่นตรงในการคัดกรอง ร้อยละ 90.0

การคัดกรองลักษณะที่ 3 เมื่อกำหนดว่าเมื่อมีลักษณะของปัจจัยเสี่ยงมีคะแนนรวม 4 ข้อ เครื่องมือ มีความไว้สามารถดันหาผู้ที่เสี่ยงเป็นภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 69.8 มีความจำเพาะสามารถดัดแยกผู้ที่ไม่เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงได้ ร้อยละ 100.0 ความน่าจะเป็นของกลุ่มเสี่ยงจากการคัดกรอง จะมีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 100.0 ความน่าจะเป็นกกลุ่มปกติจากการคัดกรองไม่มีความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงจากการวัดระดับความดันโลหิต ร้อยละ 51.5 เครื่องมือคัดกรองมีความแม่นตรงในการคัดกรอง (accuracy) ร้อยละ 77.0

การอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าดัชนีมวลกายอยู่ในเกณฑ์อ้วน ($BMI > 23 \text{ kg/m}^2$) ร้อยละ 40 รองลงมา ก็มีภาวะท้วม ($BMI > 18-23 \text{ kg/m}^2$) ร้อยละ 15.7 ตามลำดับ ซึ่ง น่าจะมีสาเหตุมาจากส่วนใหญ่ขาดการออกกำลังกาย ร้อยละ 58.6 ทั้งนี้อาจเนื่องจากไม่มีสถานที่ในชุมชนที่จัดเป็นที่ใช้ในการทำกิจกรรมหรือ ออกกำลังกาย นอกจากนี้ก็นิสัยในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและค้าขายสิ่งของที่ตลาดนัด นักใช้เวลา ว่างด้วยการรวมกลุ่มกันเพื่อพูดคุย บางรายกลับจากทำงานนอกบ้านช่วงค่ำก็จะเข้าบ้านนอนพักผ่อน ไม่มีเวลา ออกกำลังกาย รวมทั้งยังนิยมรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง ร้อยละ 40 และมีพฤติกรรมการรับประทาน

อาหารที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ รับประทานอาหารบนทางานที่ปูรุ่งสำเร็จ จึงทำให้มีน้ำหนักร่างกายเพิ่มขึ้นมีผลทำให้ค่าดัชนีมวลกายมาก

จากการวัดความดันโลหิต พบร่วมกันด้วยว่า เป็นผู้มีภาวะความดันโลหิตปกติเพียงร้อยละ 24.3 นอกจากนี้เป็นผู้มีภาวะเสี่ยงร้อยละ 58.6 และพบว่า มีระดับความดันโลหิตสูงถึงร้อยละ 17.1 ทั้งนี้ เพราะ กกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีอายุมากกว่า 35 ปีซึ่งเป็นวัยเสี่ยง (หญิงน้อย อุบลเดชาธารักษ์, 2548) ส่วนใหญ่มี ดัชนีมวลกายมาก และขาดการออกกำลังกายอย่าง สม่ำเสมอ หลังคัดลงกับ ลิเวอรอน อุนนานิรัตน์และคณะ (2546) ที่พบว่า หากน้ำหนักเพิ่มขึ้น 10 กิโลกรัม จะทำให้ความดันโลหิตทั้งด้านบนและด้านล่างสูงขึ้น ประมาณ 3 มิลลิเมตรปรอท นอกจากนี้ปัจจัยบุคคลพานิชย์ (2548, หน้า 3) ได้วิเคราะห์งานวิจัยใน ผู้ป่วยที่มีภาวะความดันโลหิตปกติ พบร่วมกับ การออกกำลังกายแบบแอโรบิกในระดับความหนัก ปานกลางถึง หนักมาก ระยะเวลา 15-60 นาทีด้วยความถี่ 1-5 ครั้ง ต่อสัปดาห์ เป็นเวลาanaต่อเนื่อง 10-24 สัปดาห์ จะช่วยลดระดับความดันซิสโซ่ได้ลิกลและได้ออสโซ่ได้ลิก ได้ประมาณร้อยละ 2-4 มิลลิเมตรปรอทดามลำดับ ดังนั้นการเคลื่อนไหวร่างกายและการทำกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายจะ มีผลในการป้องกัน ภาวะความดันโลหิตสูงได้ (Williams, et.al., 1991).

เครื่องมือในการคัดกรองในลักษณะการประเมินแบบที่ 1 และ 2 มีความแม่นยำร้อยละ 90 มีความไวในการคัดกรองร้อยละ 88.7 และ 90.6 หรือกล่าวได้ว่า หาก อสม. นำเครื่องคัดกรองนี้ไปใช้ จะคัดหาผู้ที่มีภาวะเสี่ยงได้ร้อยละ 88.7 และ 90.6 ซึ่งจะทำให้การดำเนินการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงได้กรองกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของ อสม. มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากแบบคัดกรองนี้เน้นการประเมินจาก พฤติกรรมที่เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญจำนวนไม่มากนัก ซึ่งง่ายด้วยการที่ อสม. จะนำไปใช้ได้สะดวก และได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

เครื่องมือคัดกรองภาวะความดันโลหิตสูง สำหรับ อสม. ที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นการกำหนดเมื่อain ใหม่

ปัจจัยเสี่ยง 3 ข้อ ตามลักษณะการคัดกรองที่ 1 ทำให้ บางครั้ง อสม.เกิดการสับสนในการแปลผล อีกทั้ง ความสามารถของเครื่องมือในการคัดกรองยังมีความ ไวในการคัดกรองน้อยกว่าการระบุปัจจัยเสี่ยง ดังแต่ 3 ข้อขึ้นไป (ตามลักษณะการคัดกรองที่ 2) โดยไม่ ต้องกำหนดเงื่อนไขซึ่งง่ายแก่การแปลผลของ อสม. ดังนั้นการคัดกรองในลักษณะที่ 2 จึงใช้ได้ง่ายสะดวก และมีคุณภาพมากกว่า

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. เครื่องมือคัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะ ความ ดันโลหิตสูงที่ให้เกณฑ์การระบุความเสี่ยงตามลักษณะที่ 1 มีความไว้อย่าง 88.7 ความจำเพาะ 90% อย่าง 94.1 มีความแม่นยำของการคัดกรองร้อยละ 90 จึงควรนำ เครื่องมือคัดกรองนี้ไปใช้ในการคัดกรองและเฝ้าระวัง โรคความดันโลหิตสูงกับประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปโดย อสม. ที่ผ่านการอบรม ให้ความรู้ การ ฝึกปฏิบัติการด้วยการลงมือกระทำ การแลกเปลี่ยน ความรู้ และประสบการณ์การดำเนินงานระหว่าง อสม.ในหมู่บ้าน ตลอดจนการติดตาม ผลการดำเนิน งานของ อสม. ด้วยการประชุมสรุปและขยายผลการ ดำเนินงานแก่ อสม. บังหมู่บ้านใกล้เคียงต่อไป

2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรนำเครื่องมือ คัดกรองความเสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูงไปใช้ใน การวางแผนให้การพยาบาลรายบุคคล กลุ่ม และ ชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของ อสม. ข้อมูลที่ได้จาก การคัดกรองรายบุคคลจะช่วยให้สามารถวินิจฉัยความ เสี่ยงต่อภาวะความดันโลหิตสูง วางแผนการพยาบาล และประเมินผลได้อย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันภาวะ ความดันโลหิตสูงในชุมชน รวมทั้งนำไปสู่การวินิจฉัย สาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่ภาวะแผน ป้องกันภาวะความดันโลหิตสูงในชุมชนแบบมี ส่วนร่วมได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

1. กลุ่มที่ศึกษาครั้งนี้เป็น อสม. 15 คน และ ประชาชนอีก 35 ปีขึ้นไป จำนวน 70 คน ซึ่งอาจมี

จำนวนไม่ครอบคลุมประชากรในชุมชนทั้งหมด ดังนั้น ความมีการนำเครื่องมือหรือแบบคัดกรองลักษณะที่ 2 ไปพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นด้วย การศึกษาในกลุ่ม ประชากรที่มีจำนวนมากกว่านี้

2. กลุ่มที่ศึกษาครั้งนี้เป็น อสม.และประชาชน ทั่วไปเพียง 1 หมู่บ้าน ที่อาจแตกต่างกับพื้นที่อื่นๆ ดังนั้น การขยายการศึกษาไปในพื้นที่อื่นๆ เพื่อให้ เครื่องมือได้รับการตรวจสอบคุณภาพการเป็นตัวแทน ของประชากรในบริบทต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ใน วงกว้างและนำไปประยุกต์ใช้ในชุมชนอื่นๆ ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้จัดขอขอบคุณ อาจารย์สาวารณ สุขประจำ หนูบ้าน และประชาชน หนูที่ ๓ และ ๕ ตำบลเหมือง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ที่กรุณาสละเวลาให้ ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรม ช่วยเหลือด้านข้อมูล ต่างๆ ตลอดจนอ่านวิจัยความสะดวกในการเก็บข้อมูล ในชุมชน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ สาธารณสุขสถานี อนามัยตำบลเหมือง ที่ให้การช่วยเหลือและสนับสนุน การดำเนินงานต่างๆ และขอขอบคุณนายกองค์การ บริหารส่วนตำบลเหมือง และสมาชิกทุกท่านที่ให้ ความสนับสนุนในด้านสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ ทำให้ การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2548). อัตราตายและอัตราป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อที่สำคัญ รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

กัมมันต์ พันธุ์วนิจดา. (2546). ความดันโลหิต สูงและโรคหลอดเดือดสมอง. กรุงเทพฯ: แซด.อี.เอ็น. กราฟฟิก เพรส.

ธิดารัตน์ ชัยศรี. (2541). การศึกษาพฤติกรรม ส่งเสริมสุขภาพของผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงชนิด ไม่ทราบสาเหตุ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสห มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลอาชญาศาสตร์และศัลย ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปะนุช รักพาณิชย์. (2548). ความดันโลหิตสูง. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสหกรณ์การแพทย์แห่งประเทศไทย.

เรืองศักดิ์ ศิริผล. (2542). การออกแบบภาษา กับการควบคุมความดันโลหิตสูง. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสหกรณ์การแพทย์แห่งประเทศไทย.

ลิวรรณ อุนนาภิรักษ์. (2546). พยาธิสรีร่างกาย การพยาบาล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

วนิดา คุรุวงศ์ทิชชัย. (2549). เอกสารประกอบ การสอนวิชาการพยาบาลเวชปฏินิติ. สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

สถาบันวิจัยระบบสุขภาพ. (2547). การสำรวจ สถานะอุบัติภัยพอนานมัยของประชากรไทยโดยการตรวจร่างกาย. (พิมพ์ครั้งที่ 3.) กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสหกรณ์พ่องค์การสุขภาพแห่งประเทศไทย.

สถาการพบจนา. (2551). ข้อกำหนดการ ยกเว้นองค์น้ำและกระเทียมให้กู้นี้คุ้มกันโรค สำหรับผู้ ประกอบวิชาชีพการพยาบาลชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบ วิชาชีพการพยาบาลและการพดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง (ฉบับ ปรับปรุง). กรุงเทพฯ: พ.อ.ล.พ.ว.

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2547). คำ ประกาศนียากรและเป้าหมาย “เมืองไทยแข็งแรง”. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2549). ข้อมูล ดุษฎี. วันที่ค้นข้อมูล 25 สิงหาคม 2552, เข้าถึงได้ จาก <http://203.157.19.191/ill>

สันต์ หัดถีรตน์. (2536). ความดันโลหิตสูง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรพันธ์ สิทธิสุข. (2546). การจัดการกับภาวะ ความดันโลหิตสูงในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ. กรุงเทพฯ: แซด.อี.เอ็น.กราฟฟิกเพรส.

หญิงน้อย อุบลเดชประชารักษ์. (2548). อาการ อายุรศาสตร์. กรุงเทพฯ: ชั้นเจริญการพิมพ์.

American Heart Association. (2007). *High blood pressure statistics*. Retrieved August 4, 2009, from <http://www.americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=3046938>.

Harkness, G.A. (1995). *Epidemiology in nursing practice*. St.Louis: Mosby.

U.S. Department of Health and Human Services., (2003). *Seventh Joint National Committee on Prevention, Detection, Evaluation, and treatment of High Blood Pressure*. NIH Publication. Retrieved date November 3rd, 2009, from <http://www.nhlbi.nih.gov/guidelines/hypertension/express.pdf>

Kaplan, N.M. (2005). *Kaplan's clinical hypertension*. (9th ed.). Philadelphia: William & Wilkins.

Norton,J.M. (1995). *Hypertension. In Introductory nursing care of adult*. Philadelphia: W.B. Saunders.

Wiliams, R.R., et.al. (1991). “Are there interaction and relations between genetic and environment factor predisposing to height blood pressure” *Hypertension. Jour. Hum. Hyperten.* 13, 225-229.

World Health Organization. (1999). *International society of hypertension guideline for the management of hypertension*, 17,151-183.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รายงานการประเมินตนเอง